

בעיות הארגון למלחמה בזמנו*

דהינו, צריך שנוכל להשתמש בימים בעצמנו ולמנוע את השימוש בהם מן היריב.

וכן — בעוד המערכה באויר מתגעשת, ונטושה היאבקות על השליטה בימים, — חיוני יהיה למנוע את כוחות הקרקע של היריב מלכבוש את שטחי מגוריהם של עמי-המערב, ולשבש את אורח חייהם של אלה ולהשתמש בארגון התעשייתי והיצרני של ארצות אלו למטרותיהם הם. אילו קרה כזאת, כי אז נמצאנו המפסידים — ותהיינה כאשר תהיינה ההצ- לחות להן נזכה באויר ובים.

הכוחות המזוינים הנחוצים בשביל לקיים ולשאת אסטרטגיה כזו, צריך שיהיו מאורגנים באורח שכתו- צאה ממנו יהיו אחוזים-ודבוקים באפשרות השימוש בכלי-נשק גרעיניים — על כל הכרוך בדבר זה מבחינת השימוש בעצמת אש והקימוץ בזמן ובכוח- אדם.

כוחות אלה צריך שיהיו מאורגנים באופן המתאים למסיבות פעולותיהם בתקופת השלום — פעולות אשר בכל רגע יתכן כי יצטרכו לכלול גם השתתפות במלחמות "קטנות" או מלחמות "מוגבלות", אשר אין לשער כי הדברים יגיעו בהן לידי שימוש בכלי נשק גרעיניים — ובו בזמן גם לתנאי מלחמת-עולם, אשר בה ודאי כי שני הצדדים ישתמשו בכלי נשק גרעי- ניים.

הבעיה תהיה אז כיצד להשיג את האיזון הנכון בין כוחות אויר, ים ויבשה — איזון אשר יהלום את צרכי בעיות האומה, כשהיא לעצמה, ועם זאת יאפשר לה למלא את מלוא תפקידה במסגרת הברית. נוסף על כך, חיוני יהיה ארגון נכון ובעל יכולת של ההגנה-האזרחית בשטחה של כל אומה ואומה — וארגון זה צריך יהיה לעמוד תחת ניהול ופיקוח צבאיים.

צרכים אלה צריך שיסופקו במסגרת התחומים- הפיננסיים הנקבעים ע"י הממשלות. גורמי-הכלכלה שבמערכת-ההגנה הופכים כיום לבעיה חיונית.

הבה ונראה, האם יכול נוכל לעלות על הדרך לקראת פתרון של אחדות מאותן בעיות אשר תת-

לפני שנה, ב-21 באוקטובר 1954, הרציתי ב"מכון-השירותים המאוחד המלכותי" על "הצצה דרך אשנב אל מלחמת-העולם השלישית". אותה הרצאה גרמה להתרגשות לא מעטה בחוגים הצבאים כאן בבריטניה, ואפילו עוד יותר מזה — בארצות- הברית. הרי שהיא מילאה את תפקידה — להפנות את המחשבה כלפי העתיד. בהרצאה הנוכחית מתכוון אני ללפן את הנושא של ארגון המלחמה בזמנו. בחרתי בו משום שלדעתי אין ארגון ההגנה שלנו כיום מותאם לזמנו זה. לאחר הערה-ביקורתית זו, הנראית לכאורה כהרסנית, הבה ונראה שמא נוכל להקים דבר-מה מתקבל על הדעת מחורבות-העבר, כי באם לא נשקול היטב את אשר אנו עושים. הוסף- תוספנה החרבות להתחדש בדורנו.

האסטרטגיה של מלחמה חדישה

כדור-הארץ מורכב מגושי יבשה גדולים ומאזורים נרחבים של מים. האדם הריהו בראש-וראשונה בעל- חי המתקיים עלי אדמה, ובמלחמה היתה בשבילו תמיד השליטה על גושי היבשה בגדר מטרה ראשונה במעלה. לפני מאות שנים רבות, נתגלה לנו כי שימוש מושכל באזורי המים שבעולם עשוי לפתוח לפניו אף את גושי-היבשה, ושימוש כזה הוא שהקנה לו את היכולת להשיג את מטרותיו ביתר קלות.

כעבור זמן לא-מועט למד האדם לטוס — ואזי נתגלה לו עדי-מהרה כי בלי שיוכל לחלוש בשמים אשר מעל ליבשה ולמים, לא יוכל לבצע כראוי אף את המשימות ביבשה ובים, הנחוצות בשביל השגת תכליתו. על רקע זה מגיעים אנו לידי המסקנה כי במלחמה "כדור ארצית" כוללת — הן כיום והן בעתיד שניתן-לראותו — עצמת האויר היא הגורם השליט. על-כן, ראשית מטרתה של האסטרטגיה שלנו, במסגרת הברית-המערבית, שלה אנו משתיי- כים, חייבת להיות השגת השליטה-באויר. שנית, חיוני יהיה — במסגרת מלחמת-עולם כזאת כפי שניתן להעלותה בדמיוננו, כי נוכל לשלוט בימים,

* ראה "הצצה דרך אשנב למלחמת-העולם השלישית" במערכות פ"ט-צ' עמ' 27, וכן מערכות צ"ג עמ' 28.

עצמת-האוויר

לא נוכל לשלוט באוויר אלא באם נשמיד את כוחות-האוויר של האויב. לכך ידרשו היכולת להמשיך בניהול המבצעים על אף ההרס הרב — וארגון מתאים של דרגי הפיקוד. רבים הפרטים הנוגעים לכך, אך באם נדע לקבוע את המסגרת הרחבה הנכונה, ולהבטיח את הריכוז המכריע בשליטה בכוחות-האוויר, שהם המכריעים בשלב הראשון במלחמה, כי אז ימצאו הפרטים את מקומם בדרך הטבע.

כוחות-אוויר טקטיים

בטרם אניח את הנושא של עצמת-אוויר, רוצה אני להביע את דעתי כי התפתחותם של קליעים המונחים ורקטות קצרות-טוח תאלצנו לשנות-מן-היסוד את ארגוננו הנוכחי של כוחות-אוויר טקטיים. כל זמן שהללו הנם קשורים באזורים הקדומניים למסלולי-המראה עשויי-בטון ארוכים ושקל להבחין בהם, הריהם פגיעים ביותר. ע"י הגדלת מספר שדות האוויר שלנו, על מנת להשיג מידת פיזור רבה יותר, לא נפתור אלא חלק בלבד של הבעיה. שומא עלינו לשנות גם את טיב הבעיה לגבי האויב, כך שלא יוכל במהלומת-הפתעה "גרעינית" אחת לחסל אחוז גבוה של היכולת-ההתקפית שלנו.

הפיתרון מונח בפיזור כזה של אמצעינו להנחתת מהלומות על אויב עד שאי-אפשר יהיה עוד לאקן את הללו בנקל, שלא יהיו בגדר מטרה כדאית להתקפה גרעינית. עובדה היא כי עלינו לפתח ציוד, נשק ואורחי-פעולה כאלה אשר יאפשרו לנו לשגר את מטוסינו, אלה כלי-ההנחתה שלנו, מבלי שימוש בשדות-אוויר גדולים. עלינו לפתח אופני שיגור מטוסים מ"אפס-אורך" של חלקות הזינוק, והמראות בסיוע-רקטות, בהשתמשנו בחלקות המראה של "לוחות-מסלול-תלולים" (* הפזורות בשדות על פני חבלי-ארץ; יתכן כי גף בן 6 מטוסים יוכל לפעול מכל חלקת-המראה שכזאת.

בכוח-אוויר טקטי כזה, המפוזר פיזור כה נרחב, תהיינה בעיות של שליטה מבצעית, כן תהיינה בעיות של תחזוקה ושל בדק.

הנני סבור כי עלינו לתכנן כיצד לשחרר את כוחות-האוויר הטקטיים מן התפקיד של הגנה-אווירית. אותו חלק של כוחות-אוויר טקטיים אשר תפקידו שיתוף-הפעולה עם כוחות היבשה — צריך שיהיה חופשי לבצעו; למשימה זו עליהם לשאת כלי-זינוק גרעיניים, וראש משימותיהם יהיה לשבש תנועות-

עורבנה משניגש אל קביעת דפוסי הארגון הנכון, והכוחות המתאימים, אשר יצטרכו שלא לחרוג מתחומי האפשרויות הכספיות.

ניהולה של מלחמה

אנו עומדים בתוככי מהפכה בעניינים הצבאיים, מהפכה אשר נגרמה ע"י ההתקדמות המדעית בפיתוחם של כלי-נשק גרעיניים והן של אמצעים להנחתתם. כתוצאה, היכולת להרוס הגיעה למימדים ללא תקדים, ותמורות מסוימות בוא-יבואו באורחי-הלחימה בשל מהפכה זו בכלי-הזינוק, אציין כאן שתיים, אשר הן חשובות מאוד, ואשר תשפיענה הרבה על צורות ארגון ההגנה בעתיד.

ראשית, תתחולל תמורה בקצב המלחמה. מחסני המלאי של כלי זינוק כבירי-פגיעה יגרמו כבר בראשית תה של מלחמה למימדי-הרס שכאלה עד ששלב המבצעים-המכריעים יתחיל בה כמעט עם תחילתה. ברור, איפוא, כי אותם כוחות אשר הנם חיוניים לניהול המבצעים במשך השלב הראשון — צריך שימצאו — "קיימים ונתונים" כבר בימות השלום, וכי יעמדו לרשות הפעולה מיד עם הגיוס-הכללי. לא יהיה בנמצא הזמן לאימון כוחות אלה לאחר שכבר פרצה המלחמה.

השינוי השני מתבטא בכך שבגלל הקצב המוגבר של מלחמה, נצטרך להיות מסוגלים לביצוע תכנון-תינו, במהירות וביעילות מיידית. אותו צד המסוגל לבצע את תכניותיו באורח היעיל-ביותר כבר מעצם תחילתה של מלחמה הוא שיזכה ביתרון. וכן נצטרך להיות מסוגלים להתמיד-ולקיים את ניהול מבצעינו על אף ההרס הנמשך-והמתמיד בהיקף שלא ידענוהו בעבר.

הרי שעלינו לבחון ביתר פירוט את ענין ניהול המלחמה — ולהיווכח, האם יש ביכולתנו להגיע לידי מסקנות לגבי צורת הדברים בעתיד.

הכונה-ופיקוד כוללים במלחמה

באשר להכונה במלחמה, ולפיקוד על המנגנון הלוחם — שומה עלי להזכירכם כי תהיה זו מלחמה אחת — והיא תהיה "כדור-ארצית" וכל-כוללת. ה-אסטרטגיה שתהלום מלחמה "כדור-ארצית" כזאת תחייב את השגת השליטה באוויר מוקדם ככל האפשר. וכאן נפתח לפנינו ענין עצמת-האוויר.

* Pierced-Steel-Plates airstrips—P.S.P.

אויב ביבשה, החל בשלב בו עדיין מרוחקת תנועה זו מכוחותינו אנו.

עצמה ימית

עתה הבה ונדבר על אודות העצמה-הימית. באם כוחה של עצמת-האוויר ההתקפית שלנו לא יצליח להרתיע תוקפן, ותקפה עלינו מלחמה, כי אז חיוני יהיה בשבילנו לקיים שליטה בימים. הדבר יהיה הכרחי לא רק בשביל הובלת אנשים וחומרים, כי אם גם בכדי להקנות גמישות מוגברת למבצעינו בכללותם.

כבר אמרתי בשעתו ברבים כי במלחמה בין "מזרח" ו"מערב" לא יוכל המערב לנצח באם יפסיד את השליטה באוקינוס האטלנטי. אחד האמצעים להכניע את אירופה המערבית, מבלי ההכרח בהשגת מדה מימנית גמורה, יכול לשמש ניתוק כל עורקי האספקה. אחת הדרכים למנוע בעד כך כי יקרה דבר שכזה הוא פיתוחו של ארגון לתובלה-אווירית על מנת שישלם את עורק החיים שבים; אולם טרם מצוי לרשותנו ארגון כזה. כיום, הציים הם האחראיים לשליטה בימים ולקיום תחבורה-בים. כוחות צייים מספיקים צריך שיהיו מצויים ומוכנים לפעולה כנגד הסכנה שהוזכרה לעיל. בתנאי היום הזה נחוץ שיהיו לכוחות צייים אלה כוחות-אוויר משלהם, היות ואין זה עוד אפשרי להטיל על אניות לבדן, או על מטוסים לבדם, משימות המחייבות שיתוף פעולה מהודק בין שתי זרועות אלה גם-יחד.

באם הדברים שהנני אומרם כאן יש להם תוקף — כי אז נראה-הדבר כי עצמה-ימית אינה-ניתנת-לחלוקה.

על העצמה-הימית ללחום מעל לים, על פני הים, מתחת לפני הים — ועליו להיות נתון בידיהם, ולניהולם, של אנשי-הים. על-כן מגיעים אנו לעובדה כי האחריות לתחבורת-ים אינה-ניתנת-לחלוקה; כיום שייכת היא בהחלט לציים.

כן אמרתי בשעתו ברבים כי עצמת-האוויר אינה-ניתנת-לחלוקה.

האם יש משום-כך הכרח להבדיל הבדלה נחרצת בין עצמת-ים לבין עצמת-אוויר? התשובה לשאלה זו תתברר בהמשכה של הרצאה זו.

עצמת-יבשה

צבאות יעילים, מאומנים היטב, ובעלי משמעת מעולה, הם יסוד חיוני בכוחות המגן של כל אומה;

והם חלק הכרחי בצות ה"בין-זרועי"*. אין אני מתכוון כיום לדון בבעיות כוחות-יבשה ובמשימותיהם. עסקתי בנושא זה בפירוט-מה בהרצאה אשר השמעתי כאן באוקטובר 1954** (אולם הייתי רוצה, דרך אגב, לגעת בשתי נקודות).

צבאות עתודה. סבור אני כי יש צורך בחקירה מפורטת בענין גודלם, תפקידם, משימותיהם וארגונם של צבאות-עתודה בזירה האירופית — דהינו, ב"מקרה של בריטניה, המדובר הוא ב"צבא הטריטוריאלי". צבאות העתודה אשר אורגנו במשך התקופה של 1946-48 נדרשו או לצורך תפקיד מוגדר מסוים. הופעתם של כלי-נשק גרעיניים בעלי הגודל השונה ובשפע, שינה את תפקידם — וצבאות העתודה כיום אינם מאורגנים או מותקנים כלל-וכלל בשביל המסיבות שנשתנו.

לאחר הגדרת תפקידו של צבא-עתודה, נדרש ארגון כזה אשר יבטיח כי אכן יכול-יכול לבצע את תפקידו מבחינות היעילות והזמן. כיום, אף אחד מ"צבאות אלה לא יכול היה לעשות כן.

ארגון הדיביזיות. סבור הנני כי יומן של דיביזיות-השריון ודיביזיות-הרגלים, כפי שידענון במלחמת-העולם השניה, חלף-עבר. הדיביזיה המשוריינת עולה בהוצאות רבות מבחינת ההוצאות-הכלליות הנדרשות לגביה; היא חסרה יכולת התמדה בלחימה, ואין היא מסוגלת לפעולת-קרב רצופה וממושכת. דיביזיות-הרגלים אינה יכולה ברוב הארצות להילחם מלחמת-ממש תכליתית מבלי סיוע משורין; ועל הטנקים להיות עתה חלק בלתי-נפרד של הדיביזיה.

משמתחילה המלחמה ביבשה, ניתן להשיג את מיטב התוצאות בתחילתה באמצעות צוותות או קבוצות המורכבים רגליים, טנקים וארטילריה. סבור הנני על-כן כי הדרך הטובה ביותר היא לארגנם ולאמנם באופן זה כבר בימי שלום. אני הייתי מקים "דיביזיות סטנדרטיות", תוך ביטול הדיביזיות הרגליות המשוריינות כפי שאנו יודעים אותן כיום. הטבלה שלהלן תציג לפניכם את תפיסתי אני בענין "דיביזיה סטנדרטית" שתהיה מתאימה לזירה האירופית.

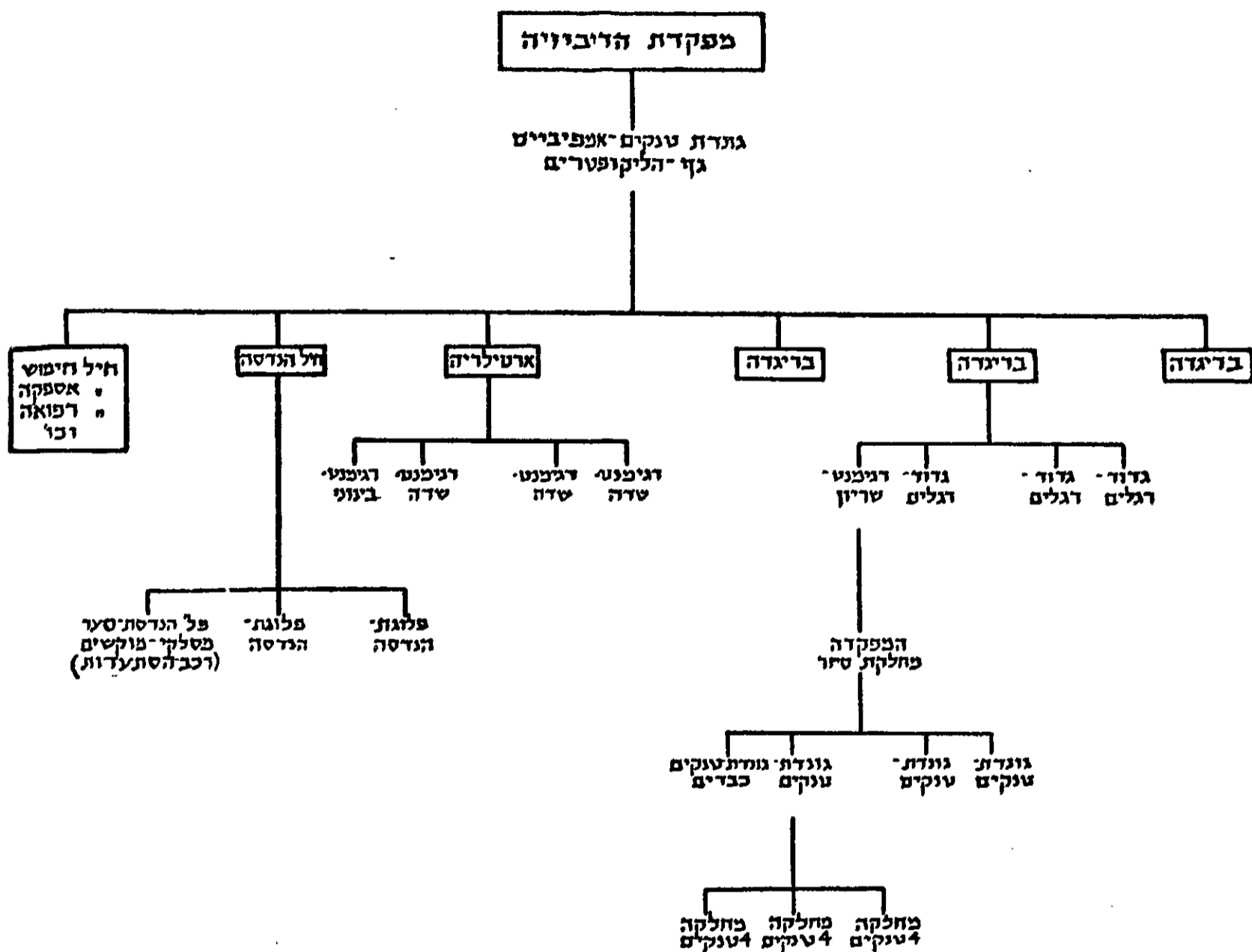
דיביזיה זו תוכל להילחם תכליתית בגזרת-חזית רחבה במערכה הניידת, כשהיא מאורגנת ב-3 צוותות- (או קבוצות)-לוחמים. במצב-דברים אחר, מתאים ארגונה לכך כי תילחם במלוכד במערכה הנייחה. בשני המקרים, יהיה לה הכושר להתמיד-בקרב — ודבר זה חיוני הנו.

* דהינו — ה"צוות" של שלושת השרותים-הלוחמים
** ראה במערכות חוב' פ"ט-צ', וצ"ג.

מספר זה או אחר של טנקים אשר אפשר כי יוקצו לפעולה במשותף עם גדוד הרגלים. על הלוגיסטיקה

עתה הבה ונבחן את סוגית הלוגיסטיקה — או כפי שאנו מכנים את הענין בכוחות הבריטיים, ה- מנהלה. את מלחמת-האוויר אנו נלחם במהירויות-תנועה

במערכה הטקטית בוא-יבוא רגע אשר ישמש הזדמנות נוחה לשיגור זרם טנקים שוטף כלפי היריב. לכן צריך שתהיינה לו לקורפוס שתי בריגדות-שריון בלתי תלויות, כל אחת בת 3 רגימנטים-משוריינים וחילות נוספים אחרים, כפי שייראה לנחוק. יתכן כי יש לקיים גם מפקדה קטנה, שתוכל לפקד על מסה זו של השריון שבקורפוס.

של 700 "קשר" או למעלה מזה. אולם המערכת-הלוגיסטית שלנו עדיין מתנועעת במהירות של 15 קשר.

לדעתי, תידרש לנו תובלת-אוויר בקנה-מידה ענקי. עלינו להתחיל עתה לבנות יכולת תובלה-אווירית שתהא פרוסה על פני-העולם, כדי שנוכל למלא את החסר לנו כיום. באם מוטל עלינו לקיים, למשך זמן, מבצעי-אוויר במערכה-האווירית הגדולה, כי אז צריכים כלי-הנשק, האנשים והאספקה הנחוצים בשביל כוחות-האוויר לנוע במהירות של מאות קשר-

על כוחות-יבשה בדרך כלל

העובדה הקובעת בצבאות-היבשה היא כי, במידה ומתחילים להיות מצויים כלי-נשק אטומי, הכרח הוא להקטין את גודלם. במיוחד חשוב להקטין את ה"זנב" המנהלתי. כן חייבים אנו להקטין את מספר המפקדות ואת גודלן, ואסור שתהיה לנו מפקדה-דיביזיונית כאשר מפקדת בריגדה היתה יכולה לעשות אותה מלאכה. ולבסוף, צריך שיהיה לארטילריה-דיביזיונית הטוח המתאים, ולגדוד-הרגלים צריך שיהיו מרגמות וכן אמצעים-משלו להגנה נגד-טנקית, בנוסף על

רים, ולא של 15 קשר. הדרך היחידה לכך היא תובלת-אוויר — עובדה זו פותחת לפנינו כר נרחב למחשבה. תובלת-אוויר חיונית הנה בשביל כוחות-האוויר המערביים. אולם שמא יהיה בה לסייע גם לפתרון של בעיות אחרות?

מומחה אחד אמר פעם: — «תובלת-אוויר היא האמצעי הטוב ביותר לאמצאת האספקה לרוב המקומות, הדרך היחידה לאמצאת אספקה למקומות מסויימים, והיא הדרך המהירה ביותר לאמצאת אספקה לכל מקום שהוא». הריני תמים-דעה עמו.

צבירת עתודות-מלאי של אספקה וחומרי-גלם חיוניים תידרש כמובן בימי-שלום. אולם ציוד-מלחמה בהיקף ניכר יידרש במקומות רבים אשר לא הובאו בחשבון בעת התכנון.

במלחמה חדישה אין עוד המנהלה ענין של כינוס מחסני אספקה ומתקני-תובלה גדולים מרחק-ניכר מאחורי המגן אשר מהוים אותו הכוחות-הלוחמים שבאזורים-הקדומניים. עצמת-אוויר ארוכת-טווח בידים אויבות תעשה לבלתי אפשרי לכונן «ערי-מקלט» בשביל האספקה עצומת-הנפח הנחוצה בשביל הכוחות. עלינו לקצץ את הזנב-המנהלתי העצום אשר היה על בעלי-הברית לגררו אחריהם על פני אירופה במלחה-ע"ה השניה. עלינו לפתח אמצעים כאלה בשביל לקיים את כוחותינו, שאם ייהרס חלק אחד בה, לא תתמוטט-זו-טיפול מערכת-האספקה כולה.

אין אני מעלה על הדעת כי ניתן יהיה לנו להוביל כל דבר דרך-האוויר, או כי בעתיד שניתן-לראותו תוכל תובלת-אוויר להחליף את עורק-החיים הימי שלנו. כל זמן שלא יהיו לנו מובילי-משא אויריים גדולים, מופעלי כוח-גרעיני, או דבר-מה אחר מעין-זה, תמיד נזקק לאניות-המשא שלנו ולציים בים שיגנו עליהן. האמת היא, לפי מצב הדברים כיום, כי אילו אבדה לציים שלנו השליטה בימים כי אז לא היה נשאר לברית-המערבית מה לעשות עוד.

אולם נחוצה לנו תובלת-אוויר בהיקף הגדול בהרבה מן המצוי ברשותנו כיום, כדי שנוכל להסיע במהירות אנשים וציוד-מלחמה חיוני. הללו צריך שינועו באותה מהירות עצמה כאשר נעים הכוחות במערכה, וביחוד במערכה-האווירית.

הצד הכלכלי של סוגית ההגנה

אומות הברית-המערבית חשים את המאמץ, תחת עול תקציבי-ההגנה אשר הנם כבדים ומכאיבים. לפי-נינו משתרע גוף המבטיח הוצאות-ממשלתיות, ו-תביעות-שכר, גדלות-והולכות בהתמדה. בבריטניה

— כבר נתונים אנו במערכה נגד האינפלציה. כל האומות מבקשות דרכים ואמצעים לצמצום תקציבי-ההגנה; ובמקרה של האומות הגדולות-יותר, הופכת הבעיה לקשה עוד יותר בשל כך כי על הללו להיות מוכנות ללחום בשתי צורות מלחמה: ה«מקובלת», והגרעינית. בדרך כלל, מלחמות מוגבלות או קטנות מצריכות כלי-נשק מן הסוג המקובל. אולם משתהפוך מלחמה לבלתי-מוגבלת ו«כדור-ארצי» ישתמשו שני הצדדים מראשית בכלי-נשק גרעיניים.

במלחמה משמשות התקפה והגנה לסירוגין. הניסיון ליצור ארגון ההולם את הצרכים לשני-התפקידים גם יחד הופך ליקר-הוצאות יותר ויותר. מנין יבוא הכסף בשביל לספק את כל מה שנדרש בתור גרעיני זה? סבור אני כי אנו נקים הגנה הולמת-צרכים, בתוך התחומים המוגדרים של אפשרויות כלכליות, רק באם ניגש גישה חדשה בתכלית אל הבעיה, ובאם נפעל בהתאם לעקרון היסכון-הכוחות.

בעית שלושת השירותים-הלוחמים

נתחיל-נא ע"י כך שנבחן את הבעיה ה«בין-שירותית» או «בין-זרועית». אין בעיה זו נוחה כל-כך לפיתרון; וכל פיתרון יצריך פעולה תקיפת-דעת של חברי הממשלה.

אילו היה לכל אומה שירות-לוחם אחד בלבד כי אז היה זה פשוט, יחסית, לקבוע כיצד צריך שירות זה להיות מאורגן ומצויד. אולם קיימים שלושה שירותים, ושלושה שירותים יתקיימו עוד שנים רבות.

כבר אמרתי כי הגורם השולט בלוחמה של היום ובלוחמת העתיד הנו עצמת-האוויר; עצמת-אוויר התקפית, בקנה-מידה אדיר, אשר יבהיר לחלוטין את העובדה כי המלחמה היא הדרך המהירה ביותר וה-בטוחה ביותר בשביל לא להשיג את אשר יש ב-רצונך להשיגו. עצמת-אוויר אטומית הריהי כלי-הזין אשר ירתיע כל התקפה.

כאן מונח המפתח למניעת מלחמה, עד לאותו זמן בו תהיה למין האנושי היכולת לבטלה. אולם כיום נתקלים אנו, התקלות-מצח, בבעיה בין-זרועית קשה.

לפני שהפכה עצמת-אוויר כלי-מלחמה — היה ברור במידה מתקבלת על הדעת באיזה כיוונים היו מונחים תחומי האחריות של הצבאות והציים. עניינם של הציים היה המלחמה בים, ועניינם של הצבאות — המלחמה ביבשה. אפילו אז סברו הציים כי נחוצים להם חיילים משלהם לשם תפקידים מסויימים; ו-

„צבא-הצי“ הפך לחלק מן הציים ועודנו כך היום. הופעתה של עצמת-האוויר שינתה את התמונה כולה.

הצבאות והציים ראו — ועודם רואים — בעצמת-האוויר דרך לריכוז עצמת-אש גדולה לצורך תפקידיו של כל אחד מהם, אמצעי לסיור-למרחק ולמתן מה-לזמות באויב מעבר לטוח התותחים. הושמעה אזעקה לכוחות-אוויר שיסייעו בידי צבאות, ולכוחות-אוויר שיסייעו בידי ציים, כל אחד מהם קיבל את אשר רצה, מי יותר ומי פחות.

ודאי שלא זו דרך לשימוש במכשיר-מלחמה מכריע זה. אנו רוצים לשחרר את כוחות-האוויר מכל שעבודים, ולחשלים לכלי-זין כביר-כוח אחד.

הדבר אשר „אינו בסדר“ הוא זה שכיום משתדל כל אחד משירותים-זרועות אלה להיות „כלי הנושא בעצמו בכל“, ובמידה רבה עולה הדבר בידינו. ב-היאבקות זו בין השירותים נוצרת, כמובן, כפילות.

מאידך גיסא, כל עוד יש לנו שלושה שירותים לוחמים, קיים לגבי כל אחת משלוש זרועות אלה הצורך כי תהיינה לה תוספות לואי ידועות באם רוצים אנו כי תבצע את תפקידיה ביעילות; ואין ברירה אלא לקבל עיקר זה, הבה נבחן את הבעיה מצד זה.

הציים זקוקים למטוסים בשביל איכון צוללות והשמדתן ובשביל הגנה על הציים כשהם בים. ב-מידה שניתן לנו לראות כיום, אי-אפשר להפעיל מטוסים בחסכוניות וביעילות בלב-האוקינוס נגד צו-ללות, או אף נגד סירות-פשיטה, מבלי שניתן יהיה לספק להם גם צורה זו או אחרת של שדה-אוויר שט. מסיבות אלה יתכן כי תמיד יהיה צורך באניות כאלו אשר אפשר יהיה להפעיל מהן מטוסים. אולם, עם ההתקדמות בהמראות ונחיתות אנכיות יהיה עלינו לשאוף לעצב לשם כך דבר-מה שיהיה קטן וזול מנושאת-המטוסים הנוכחית. ואזי נוכל אולי לותר על צורתה הנוכחית של נושאת-מטוסים העולה ב-יוקר רב מאוד.

כן קיים תפקיד מפורש לציים באשר לשימוש התקפי בקליעים-בליסטיים קצרי-טוח, הנורים מ-צוללות או מאניות שנתכנו-ונבנו במיוחד לתכלית זו.

אף הצבאות זקוקים לאמצעים מוטסים משלהם לצרכי הקישור, תצפית איכון-מטרות ארטילריים, ויתכן אף לתובלת-אוויר קצרת-היטסים באזורים הי-

קדמיים. כן זקוקים הצבאות לתובלת-אוויר ארוכת-היטסים בקנה-מידה עצום; אולם צורך זה חייבים לספק להם חילות-האוויר, בהיותו נתון בתוך תוכה של כל קיסרות-השליטה באוויר.

אשר לחילות-האוויר — הרי הם זקוקים לשירותי-הצלה „אוויריים“, וכן ליחידות-אוויראים לשירות על הקרקע, להגנה על בסיסי-הם.

התחומים

משחורגים אנו אל מעבר לתחומים אלה-בערך — חדל כל מעצור וכל סייג. ה„קיסרויות“ של הזרועות מתחילות להתפשט, והאחת מתחילה לכסות בהיקפי-הסמכות-והפעולה שלה חלקות אלו או אחרות של השנייה והכפילות משגשגת ועולה; מיד שוקעים אנו בבעיות כספיות חמורות.

באם אמנם קיים הצורך לחרוג אל מעבר לתחומים הנ"ל אשר שרטטתי אותם כאן בקויהם הכלליים — כי אז סבור הנני כי 3 דברים אינם-בסדר:

א. שלושת השירותים אינם נותנים אמון אחד ברעהו.

ב. ראשיהם של השירותים האלה נאלצים — אולי למרות רצונם הם — להיות כל אחד דובר-ולוחמו של שירותו-הוא.

ג. נקבעו קו-מדיניות או תכניות מוטעים.

המסקנה בתחום הכלכלי

אשר אמרתי כאן מביע, בשרטוט-סכמטי, את השקפותי על הדרך בה צריכים אנו לגשת אל הבעיה, בהתחשבנו בצורך המפורש ליצור איזון בין ההוצאות להגנה מזה, לבין האפשרויות-הכלכליות והמציאות המעשית מזה. פירושו של דבר כי מוכרחים לגשת אל הבעיה כולה גישה חדשה. אולם כאן שוב נתקלים אנו בשאלה קשה, והיא: מילת-המפתח של העולם הישן — מסורת; מילת-המפתח של העולם החדש — קידמה. שני עיקרים-מדריכים אלה עומדים ב-ניגוד ישיר זה-לזה. לדעתי, שעה שנפגשים השניים במסיבות שאי-אפשר למצוא פשרה ביניהם תהיה זו המסורת אשר מן ההכרח כי תפנה את הדרך בפני הקידמה. רק באם נפעל כך תוכל הגישה החדשה להצליח.

הריני בטוח לחלוטין בענין אחד: — ככל ש-נסתבך יותר בניסיונות לטפל בצורות ארגון ישנות, — צורות ארגון אשר נתכנו-ונועדו לתנאים שלא יישנו — כן נרחק-יותר מן התשובה הנכונה.